

van besprekingen, niets gedaan dan het oogluikend toelaten van praktikanten als assistent, maar, gelijk de rapporteur, prof. SPRENGEL, betoogde, is dit een onwaardige oplossing. Z. i. moet er naar worden gestreefd, den assistentsdienst *naast* het practische jaar toe te laten als voorbereiding tot de practijk en wel als de beste, de verkieslijkste voorbereiding. SPRENGEL vatte deze zijn meeningen in vijf stellingen te zamen, die na een uitvoerige bespreking met algemeene stemmen werden aangenomen. Men was algemeen van oordeel, dat de meeste artsen meenden, nu geen assistentschap meer noodig te hebben, waardoor het gebrek nog is verscherpt (*Münch. med. Wochenschrift*).

EEN NATIONAAL GENEESKUNDIGE DIENST. — Prof. B. MOORE heeft voor de Medico-Legal Society uiteengezet, hoe hij zich den overgang van de tegenwoordige uitoefening der geneeskunst tot een geneeskundigen staatsdienst voorstelt. De practijk van iederen geneesheer zou moeten worden onteigend door hem een minimum-jaarwedde toe te kennen, overeenkomende met zijn gemiddeld inkomen gedurende de drie laatst verloopen jaren. Zou hij in den staatsdienst meer werk moeten verrichten dan met dit inkomen overeenkomt, dan zou dit moeten worden verhoogd. Ter vergoeding van de verkoopwaarde der practijk zou hij op 65-jarigen leeftijd recht op pensioen krijgen. In zooverre zouden althans bestaande rechten bij de omwenteling in het beroep worden gewaarborgd, doch *the Lancet* zou in het stelsel zelf geen verbetering zien. Het vervallen van de nog altijd bestaande kans om het in het geneeskundig beroep zeer ver te brengen, zou een aantal van de bekwaamsten van dit beroep verwijderd houden (*Lancet*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

VACCINEBESTRIJDING.

Onlangs had ik het genoegen de redactie in zake de vaccinebestrijding in Zeeland een bijdrage te zenden ¹⁾, hier volgt nog een veel mooiere:

Bij mij kwam een vader met zijn kind om een rood pokkebriefje vragen. Het kind mankeerde niets. De huisdokter had het ook geen briefje willen geven. Toch moest het kind naar school. Op raad van een predikant is toen de vader met zijn kind en nog een ander kind getrokken naar Apeldoorn, en kreeg daar, tegen contante betaling, van een bekend geneesheer een verklaring, dat de kinderen zóó ziek waren, dat zij vaccinatie niet zouden kunnen verdragen. Om van deze verklaring de bevestiging door een tweede handteekening te verkrijgen, werd de reis voortgezet naar Zwolle, waar een ander, op vaccine-gebied minder beroemd, collega de verklaring ook teekende. De kinderen kunnen dus naar school, zonder vaccinatie.

Evenwel heeft men in onze omgeving ingezien, dat hiermede een bevoorrechtiging werd geschapen voor hen, die de reiskosten niet behoeven te ontzien. De minder be-deelden voelden zich in hun diepste gevoelens gekwetst. Daar tegenwoordig het beginsel van coöperatie ook hier doordringt, heeft men den volgenden uitweg bedacht; Beide bewuste collegae komen een dag zitting houden in Goes, met een stapel roode pokkebriefjes. Alle gemoedsbezwaarden uit de streek komen dan met hun kinderen naar deze „polikliniek”, en ontvangen daar, voor een kleine som, de dubbel bevestigde verklaring, dat de kinderen ziek zijn. De onderhandelingen omtrent deze laatste zaak zijn nog niet geheel afgesloten; zoodra werkelijk de zittingsdag is geweest, zal ik u er melding van maken, met het aantal behandelde patiënten.

Driewegen, 23 Juni 1913.

H. R. FOLMER.

¹⁾ Zie dit *Tijdschrift* 1913, I, bldz. 768.